

TIN TƯỞNG VÀ HY VỌNG CHO BÀ MẸ TRẺ ĐỘC THÂN

Tại Pháp vào năm 1974 -dân chúng xôn xao bàn tán về dự luật cho phép phá thai, do một nữ dân biểu quốc hội đề nghị. Đó là bà Simone Veil. Khi dự luật chấp thuận, người ta gọi nó là "luật Veil"! "Luật Veil" ban hành ngày 17-4-1975 ghi bước thụt lùi trong nền dân chủ cộng hòa Pháp, một quốc gia có truyền thống Kitô Giáo lâu đời.

Thời gian dự luật cho phép phá thai đưa ra bàn cãi, có rất nhiều phản ứng trong giới Công Giáo Pháp, đặc biệt là ông **André Mignot**, một cựu thành viên Tham Chính Viện và là thị trưởng thành phố Eaubonne. Với tư cách tín hữu Công Giáo, ông Mignot thâm tín rằng:

- Cần phải bảo vệ mạng sống người mẹ, đồng ý, nhưng không phải bằng giá hy sinh mạng sống đứa con!

Ông Mignot suy niệm sâu xa lời thánh vịnh 35:

- Lạy Chúa, Ngài quả là nguồn sống. Nhờ ánh sáng của Ngài, chúng con được nhìn thấy ánh sáng.

Chính vì hiểu rõ giá trị hồng ân sự sống đến từ THIÊN CHÚA nên ngày 2-7-1974, nhân lễ Đức Mẹ Viếng Thăm bà Isave, ông André Mignot đệ trình chính quyền Pháp các điều lệ của "Hội Magnificat" do chính ông thành lập cùng với vài người bạn. "**Hội Magnificat - Hội Tiếp Nhận Sự Sống**" - có mục đích cứu mạng sống người mẹ bằng cách cứu mạng sống đứa con, chứ không phải giết chết đứa con!

"Hội Magnificat" giúp đỡ tất cả các bà mẹ trẻ, độc thân và gặp khó khăn trong thời kỳ mang thai, để các bà không hủy hoại mầm sống đang mang trong mình. Sau khi sinh con, các bà mẹ trẻ hoàn toàn tự do chọn lựa: hoặc giữ con để nuôi hoặc giao con cho Hội để Hội tìm người nhận nuôi.

Lúc đầu, "Hội Magnificat" gặp nhiều khó khăn và chống đối, nhưng Hội vẫn cương quyết và can đảm thi hành mục đích đề ra. Nhờ thế mà đã có khoảng 100 bà mẹ trẻ độc thân được giúp đỡ để mang thai và sinh con. Giờ đây con cái họ sống vui tươi và hạnh phúc.

12 năm sau ngày thành lập - năm 1986 - ông André Mignot khôn ngoan trao "Hội Magnificat" cho một phụ nữ Công Giáo đạo đức điều khiển. Đó là bà Monique Bourdais. Ban đầu bà Monique cũng gặp một số khó khăn, nhưng khi thắng vượt được "Hội Magnificat" đã tậu một căn nhà ở Ile-Bouchard, nằm trong tỉnh Touraine, miền Trung nước Pháp. Ngày 1-5-1990, Căn nhà khánh thành và mang tên "Nhà MAGNIFICAT". Các bà mẹ trẻ độc thân mang thai khi tìm đến "Nhà MAGNIFICAT" đều tìm thấy nơi đây bầu khí yêu thương, thanh lặng, kín đáo và an bình.

Kể từ khi khai trương, "Nhà MAGNIFICAT" trung bình mỗi tháng có một đứa bé chào đời. Dưới đây là chứng từ của cô Rozenn, người mẹ trẻ độc thân được "Hội Magnificat" giúp đỡ trong thời kỳ mang thai và sau khi sinh con.

Tôi đã lấy cái hẹn nơi nhà thương. Bào thai đến thời hạn chót cho cuộc phá thai. Sau đó, thai nhi sẽ lớn và nhà thương sẽ không chấp nhận phá thai. Thân phụ tôi dần mặt:

- Tao không muốn nhìn thấy mày nơi gia đình!

Phần tôi, tôi không muốn vào sống nơi cư xá và phân vân không biết phải xử trí ra sao, bởi vì, tận thâm tâm, tôi vẫn ao ước giữ con chứ không muốn giết con. May mắn thay, có người nói với tôi về "Nhà MAGNIFICAT". Tôi liên lạc ngay và khăn gói lên đường. Hành trang duy nhất là chiếc balô đeo trên lưng. Bà Monique đón tôi nơi nhà ga. Bà chỉ lặng lẽ ôm hôn tôi và đưa thẳng về nhà, chứ không đặt một câu hỏi nào hết.

Suốt thời kỳ mang thai, tôi luôn bị dẫn vật bởi không biết bao câu hỏi:

- Phải chăng mình chọn lựa đúng? Rồi mình có đủ khả năng yêu thương và chăm sóc con không? Rồi một ngày kia, mình phải chấp nhận thực tế này: mình là gái đã có con!

Cùng với nỗi âu lo tôi phải dần dần chấp nhận bào thai đang mang trong dạ:

- Tôi học cách thức sống lứa đôi: tôi và con tôi.

Bây giờ thì tôi thật hạnh phúc, vì đã chọn lựa đúng: Không giết con! Tôi hết lòng yêu thương con tôi, bé Maylis. Bé đã tròn một tuổi.

Lydie - người mẹ trẻ thứ hai - ngồi lắng nghe Rozenn kể.

Chuyện của cô Lydie cũng na ná như thế. Lydie nói:

- Tôi mang thai đã 6 tháng, nhưng giữ kín, không cho ai biết. Bụng tôi không lớn lắm nên không ai nghi ngờ gì. Thế nhưng, đây là đứa con tôi không muốn, nên tôi không dành chỗ, dành tình thương cho con. Khi Lea chào đời, tôi không muốn trông thấy mặt con. Mãi mấy ngày sau, tôi mới quyết định nhận con. Bây giờ thì Lea là con tôi. Tôi đã học cách thức trở thành một người mẹ biết yêu thương và chăm sóc con mình.

... "Thà chỉ trích công khai còn hơn yêu thương mà không bày tỏ. Bạn bè làm thương tổn, bạn bè vẫn chân thành. Kẻ thù có ôm hôn, kẻ thù cũng giả dối. Người no, tản mạn cũng coi thường. Kẻ đói, thấy đắng cay cũng ngọt. Dầu và hương thơm làm phấn khởi lòng người. Tình bạn ngọt ngào giúp tinh thần thêm vững mạnh. Bạn của con hay bạn của cha con, đừng nỡ bỏ rơi họ. Gặp ngày khốn quẫn, đừng đến nhà anh em con. Vì anh em xa không bằng láng giềng gần" (Sách Châm Ngôn 27,5-10).

("Annales d'Issoudun", Décembre/1998, trang 14-16)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

